

Tại sao lại là TTNT?

Trong kỳ họp mặt truyền thống lần V của học viên phương pháp luận sáng tạo, có một số bạn trẻ (*đa số là bạn nữ*) đã hỏi tôi : "Chị có thể chia sẻ về kinh nghiệm làm giàu (*giàu hơn các bạn trẻ*)?" – "Chị vừa thành lập Công ty?" – "Tại sao lại là TTNT?"... Với không khí sôi động của ngày họp mặt, tôi không tiện trả lời. Nói không được thì viết vậy dù các bạn học của tôi đều biết rằng nói hay viết với tôi đều là việc không quen.

Làm giàu luôn luôn là tiêu chí của con người, nói chung. Đơn giản thì cơm ngày ba bữa, tắm rửa ngày hai lần. Hoài bão hơn thì "Người người được cơm no áo ấm; người người được học hành; ...". Tất cả những mơ ước đó đều thông qua con đường làm giàu để thực hiện. Tôi không là ngoại lệ. Đến đây, làm giàu được tôi chia làm hai vế : làm giàu và làm việc để giàu. Làm giàu nếu không trải qua giai đoạn làm việc để giàu, theo tôi hiểu, là tham nhũng, là hối lộ, là móc ngoặc, là lừa thầy, phản bạn, là bán vợ, đợ con, ... miễn sao giàu là được. Những người như thế, họ không đàng hoàng giàu, tự tin giàu, đỉnh đặc giàu. Giàu như thế thường do hoàn cảnh và cái tâm không lành tạo nên và không bao giờ là mục tiêu phấn đấu của giới trẻ hiện nay. Còn làm việc để giàu thì trong nhà hay ngoài ngõ ta đều bắt gặp. Vấn đề là ta có *đủ lắng* để nhận ra hay không? Đó là tiếng ê a học bài mỗi tối của con trẻ; đó là tiếng chổi đem của người quét đường; đó là những đem trắng trong bệnh viện, nhà máy, công trường; đó là chính chúng ta tất bật từ sáng đến tối...

Vậy thì, muốn giàu một cách đỉnh đặc thì phải làm việc. Muốn làm việc thì trước hết phải có việc và nhiều việc để làm. Tôi tin rằng trong một đời người ai cũng có ít nhất một cơ hội để làm việc. Vấn đề là ta biết nắm bắt và khai thác nó hay không? Kinh nghiệm của tôi là giữ nó bằng chữ TÍN từ những cái nhỏ nhỏ như đúng giờ, rồi đúng hẹn, đúng hợp đồng, đúng kế hoạch, lớn hơn là lúc chọn bạn đời hay dựng vợ, gả chồng cho con, sao cho người giao việc hoặc người chọn đối tác phải chọn mình thì họ mới yên tâm. Trong làm ăn lớn và tình cảm lớn có một điều giống nhau : ít lời và cụ thể.

Trong làm ăn, tôi rất ngại loại người : "Sống chết mặc bay, tiền thầy bỏ túi". Chung quanh ta, thỉnh thoảng, ta gặp một số ít người, họ làm việc, họ yêu, họ sống không có gì chê trách được, nhưng sao ta cứ ngỡ ngợ về họ. Thì ra là họ thiếu cái TÂM. Sẽ có cơ hội hơn, giàu nhanh hơn nếu việc chưa tốt cố gắng làm cho tốt; tốt rồi thì có thể tốt hơn nữa cho mình, cho mọi người và cho xã hội không? Và nếu chỉ tốt cho mình mà hại cho người thì thôi, kiên quyết không làm. Tuy nhiên, cái kiên quyết không làm trong trường hợp này hóa ra lại có nhiều việc để làm về sau.

Không một người nào làm việc để giàu mà không bắt đầu từ chữ NHẪN. Có một câu tôi hay nói đùa với các bạn mình: "Ai muốn làm cha, cứ để họ làm. Cái cuối cùng là mình phải làm ông nội". Các bạn sửa lại : "Bà nội chứ!". Cái NHẪN của mỗi người một khác, riêng cái NHẪN của tôi không nói được bằng lời. Thành công được tính bằng những gì mà ta phải từ bỏ để đạt được. Đó là mình đói trong lúc người ta no, mình thức trong lúc người ta ngủ, mình mưa nắng dãi dầu trong lúc người ta nệm ấm, chăn êm, mình tỉnh trong

lúc người ta mê say, ... để đạt được cái mình muốn. Đời không cho không ai cái gì bao giờ. Đừng giống như một số cô gái quê ít học, muốn được lên xe, xuống ngựa thì vội đi lấy chồng Đài Loan!

Bạn thì lúc nào cũng bận nhưng đừng thờ ơ với sự khẩn thiết chính đáng của ai đó cần đến mình. Đó là cái TÌNH và suy cho cùng cái tình này sẽ cho ta nhiều cơ hội tốt, tính sinh lợi chậm nhưng lại bền vững. Điều này tôi học được trong mấy năm đi NVQS. Đại đội tôi có ông C trưởng tên Đồng, người Nghệ Tĩnh. Đi hành quân, khi đưa đại đội dừng chân ở bất kỳ trạm nào, dù một ngày hay vài giờ, ông ấy đều phân công chúng tôi : tiểu đội này giăng dây phơi đồ, tiểu đội nọ dựng buồng vệ sinh, tiểu đội kia xới đất trồng rau, ... Râm ran chỗ nọ, chỗ kia có người phản ứng không làm vì “ ở có một vài giờ, làm chi cho mệt!”. Nhưng quả là, nếu đơn vị nào dừng chân ở trạm cũng đều làm như vậy thì lần sau đến sẽ có rau tươi mà ăn, có nơi để phơi đồ và không phải “tắm tiên”! Từ đó, tôi rút ra một kết luận : “Khi đến bất cứ đâu, làm bất cứ việc gì, hay gặp bất cứ ai dù thời gian rất ngắn, hãy kịp ướm tại nơi đó một cái tình, rồi chính ta sẽ có ngày hái quả”.

Đến đây thì tôi đã chia sẻ kinh nghiệm làm việc để giàu và trả lời câu hỏi của các bạn trẻ : “Tại sao lại là TTNT?” Đó là ”TÍN, TÂM, NHẬN và TÌNH” và còn nhiều yếu tố nữa, ... Ngoài ra còn một ý nữa mà không nói ra thì ai cũng biết : chữ viết tắt tên và họ của tôi, người sáng lập ra CTY TNHH TTNT.

Sài gòn, ngày 17 tháng 12 năm 2002

Gái họ TẠ

Tái bút : Khi viết bài này, tôi đã tự nhận mình giàu hơn các bạn trẻ. Vì vậy, tôi sẽ có lỗi nếu không viết thêm một dòng nữa để các bạn trẻ khi đã giàu đỡ thất vọng : nếu giàu là có nhiều tiền thì tiền không đủ làm cho người ta vui và hạnh phúc.

